

Nr 2- 2016

Hässlöbladet

Information till medlemmar i F1 Kamratförening

I maj hade Kamratföreningen en trevlig resa runt vårt underbara landskap under temat "Känn Ditt Västmanland". Bilden är från avresan med flotten Petrolia till den berömda oljeön "Barrön" vid Ängelsberg.

Ordförande Björn Jonsson har ordet

När F1 Kamratförening bildades under mitten av förra seklet var huvudsyftet att vi skulle ta hand om varandra. Men med tiden har det blivit så mycket mer. Det blev ett hus och framförallt ekonomin som tar mycket av vår tid. Samvaron måste trots allt komma i första hand en kopp kaffe på övervåningen.

Av de aktiviteter som finns på styrelsens bord är många punkter som har med huset eller ekonomin att göra.

Innertaket har ljudisolerats med skivor som har en ljuddämpande effekt, vilket medför att flera samtal kan hållas samtidigt utan att ljudnivån blir för hög. Det finns flera exempel på åtgärder som har vidtagits för att hålla huset i gott skick.

Vi har tecknat ett nytt avtal med kommunen som medför att kamratföreningen i egen regi ska svara för städningen, gräsklippning och snöröjning i och runt "Gula villan". Detta för att minska utgifterna. För att klar detta åtagande har en släpvagn med tipp anskaffats till "Gula villan".

Under året har biblioteket ställts i ordning av en ny medlem med intresse för flyg. Den nya biblioteksansvarige har gallrat bort dubbletter och gamla tidskrifter och mycket annat och skapat mer utrymme i "Gula villans" källare. Men det bästa är kvar. Om någon vill låna så finns det möjlighet, för nu är det lätt att finna det man söker.

Jag har sedan jag valdes till Ordförande varit i kontakt med andra föreningar inom området för att få igång ett samarbete runt frågor som ligger oss alla närmast.

Det vi kommer att minnas mest från det senaste halvåret är FVC:s besök i "Gula villan" i samband med kransnedläggning vid minnesstenen vid firandet av Flygvapnets 90 år. Resan till Malmen för att med flygplan i luften celebrera de 90 år med dagens teknik.

Ordförande

Björn Jonsson

Produktion

Lars-Ove Johansson

Redaktionsgrupp

Hans Wirén

Bernt Isaksson

Omslagsfoto: Anders Hård af Segerstad

Besöksadress: "Gula Villan" Hässlögatan 4, 721 31 Västerås
B-giro 5025-5447 * Sekr. e-post: sekr@f1kamratforening.nu

Medlemsavgiften för 2017

Som bilaga till Hässlöbladet kommer denna gång medlemskort och inbetalningskort för medlemskap 2017. Avgiften skall betalas före mars månads utgång 2017.

För medlemskap i F1 Kamratförening är avgiften 150:-/år

samt om man har någon form av pension, som gör att man är berättigad till medlemskap i Veteransektionen, så tillkommer en kostnad på 10:-/år

Inbetalningskortet är förtryckta med medlemsnummer och namn, fyll bara i summan (150:- eller 160:-) innan Ni betalar.

Betalar Ni via Internet så glöm inte att ange medlemsnummer och namn på inbetalningen. Bankgiro-numret är 5025-5447

*Kjell Andersson
Medlemsansvarig*

Medlemsutvecklingen

I takt med stigande medelålder så minskar medlemsskadern stadigt.

Pga. dödsfall, flytt, bristande betalning och diverse andra orsaker så har vi under 2016 "tappat" 69 medlemmar. Vi är för tillfället 395 medlemmar. Mao ett bortfall av medlemsavgifter på drygt 10 Tkr.

Hittills har vi klarat balansen mellan inkomster och utgifter men styrelsen har beslutat att spara på vissa områden. Tex har vi sagt upp avtalet med kommunen om städning, gräsklippning och snöröjning. Vi kommer att sköta dessa göromål på annat sätt vilket innebär en besparing på c:a 15 Tkr/år.

Genom Förvaltningsgruppens försorg har vi fått tillgång till ett utmärkt transportredskap, vilket möjliggör transport av olika stora maskiner för ändamålet. Dessutom har vi ju några "sambos" vilka på ett mycket förtjänstfullt vis bidrar med både kunskaper och ekonomiska hjälpmedel.

Men har Du några tips på hur vi skall kunna öka medlemsantalet? Hör av Dig till styrelsen så kanske vi tillsammans kan tänka ut något.

*Kjell Andersson
Medlemsansvarig*

E-post adresser.

Medlemsansvarig/kassör är en tjugit och efterhången typ som efterlyser e-post adressen till Dig om Du har en sådan.

Vet Du om att vi inte fått den adressen så lämna den till: kassa@flkamratforening.nu

Alternativt kan Du ringa och meddela på tel.: 070-33 95 156

Varför detta? Jo, då kan vi snabbt och billigt nå ut med info utöver den som Du får i Hässlöbladet två gånger per år. Tex vad gäller resor, föredrag, julbord o dyl.

Vanligt brev blir alltför dyrt och krångligt varför vi provar detta system.

Kjell Andersson

Vilka andra föreningar huserar i Gula Villan?

I Gula Villan är vi ju "sambos" med två föreningar, nämligen

-Svensk Flyghistorisk Förening, Region Mälardalen

-Västerås Flygande Museums Förvaltningsgrupp

En liten presentation av dessa kan ju vara på sin plats.

Svensk Flyghistorisk Förening (SFF) har en regional fördelning så Mälardalen bildar en egen region med c:a 330 medlemmar.

För tillfället är det hög aktivitet eftersom SFF-M fått i uppdrag att göra SFF:s årsbok 2017. Den kommer att behandla, i ord och bild, vad som hänt på flygfronten i Mälardalen från 1900-talets början till idag. Ett mastodontjobb där flera har arbetat på många olika fronter för att samla information. Ledare för arbetet är SFF-M:s ordförande Lars Hermansson. Utöver boken så håller SFF-M månatliga föredrag (oftast på lördagar) om intressanta ämnen. Dessa föredrag avhålls i regel i Gula Villan men någon gång per år utlokaliserar vi föredragen till bl.a. Arboga, Enköping, Eskilstuna och några andra platser. Detta sker då i samarbete med de lokala organisationer/museer/föreningar som finns på dessa orter.

En annan "sambo" är Västerås Flygande Museums Förvaltningsgrupp under ledning av Gunnar Brynolfsson. En man som är känd från olika områden och som, förutom ett stort flygintresse, nu

även har startat ett garage för vinterförvaring av” finbilar”, väl värt att besöka. Har Du en pärla Du är rädd om, kolla på www.hallagaraget.se Detta är beläget på baksidan av Brynolf Bagare på Hälla och där kan man bese gamla rariteter från vägarna. Tänker Du besöka dem så kolla hemsidan.

Gunnar med en del fint som INTE kommer upp i luften

Men vad gör då Förvaltningsgruppen? Jo, de fem som ingår har som målsättning att under några år framåt, ekonomiskt och rådgivningsmässigt, stödja veteranflyg och kringliggande verksamhet. Bl.a. har Förvaltningsgruppen stöttat renoveringen av Gula Villan högst avsevärt och kommer även fortsättningsvis att göra så. Gula Villans bibliotek har man nu överlämnat ansvaret för till F1 Kamratförening liksom den modellsamling som finns samt ansvaret för kontakten med Dan Ljungstam som, än så länge, har beslutat sig för att fotografera och digitalisera samtliga de modeller hans far deponerat i Gula Villan. Ett arbete som stöttas av bl.a. Karl-Henry Andersson som bistår med råd och kunskap vad gäller fotograferingen.

Förutom de ovan nämnda så är det ju en sammanblandning av personer från alla tre föreningarna som intensivt arbetar för att bevara flygets traditioner i Mälardalen och på sikt, kanske, får vi till stånd ett Flygets Hus på Hässlö.

Ordf. i SFF-M Lars Hermansson

Kjell Andersson

Fint besök

Fredagen den andra september hade vi storfrämmande i Gula Villan. Generallöjtnant Mats Helgesson, nuvarande chef för Flygvapnet, besökte oss för att nedlägga en krans vid minnesstenen samt informera och svara på frågor.

Kaffe med tilltugg serverades i Gula Villan där många andra honoratiores anslöt till sällskapet, bl. a. från Länsstyrelsen, Kommunen och representanter för olika föreningar som vi har kontakt med.

Varför då detta besök? Jo, Flygvapenchefen besöker under Flygvapnets 90-årsjubileum alla nedlagda flottiljer.

Hos oss fick gästerna lyssna till ett föredrag om F1 av Sture Andersson, varefter frågestund vidtog.

I samband med besöket fick vi en plakett av Flygvapenchefen vilken kommer att sättas upp i Gula Villan.

Flygvapnet 90 år

Med anledning av detta besökte Flygvapenchefen, General Mats Helgesson, F1 Kamratförening 2016-09-02, för ett formellt avslut på Kungliga Västmanlands Flygflottilj F1. Vid genomförandet deltog även chefen för Luftstridsskolan (tidigare F16), Överste Anders Persson, med då erforderlig personal för genomförandet av de ceremoniella detaljerna.

Styrelsen för F1 Kamratförening hade planerat för genomförandet sedan i maj och även överlämnat en inbjudningslista på lämpliga personer inom Stadsförvaltningen, vår Landshövding och tidigare Flygvapenchef Sven-Olof Olson, som även tjänstgjort på F1, till detta högtidliga tillfälle.

Flaggan var hissad, vid Gula Villan, när gästerna anlände och därefter tog plats i föreläsningssalen klockan 13.

Kamratföreningens ordförande, Björn Jonsson, hälsade våra gäster välkomna. Därefter berättade Sture Andersson, om F1's historia från bildandet genom ett beslut 17 april 1929 (och uppstart 1 juli) till nedläggningen 1983-06-30. Ett bildspel förstärkte hans fina och tydliga information till åhörarna. Sture framhöll även som avslutning att F1's förbandsflagga varit unik, eftersom den övertog från Västmanlands Regementes storhetstid.

Kl 13.30 intog vi övervåningen för kaffe med fralla och lite tid för gemenskap (25 personer). Därefter kl 14.15 förflyttar vi oss till Minnesstenen där samlingsmusik spelades och fanbärare paraderade. FVC Mats Helgesson talade till de samlade medlemmarna i F1 Kamratförening om det viktiga

arbete som utförts på F1 under den tid som förbundet var i tjänst och det fortsatta arbetet inom Kamratföreningen. Han berörde även hur världsläget ser ut i dag, efter nedläggning av många flottiljer, och framhöll vikten av det påbörjade samarbetet inom Norden.

Därefter höll Pa Gen Sven-Olof Olson ett tal om tiden på F1 och speciellt då för att hedra alla de personer som omkommit under tjänsten på F1 och utlyste avslutningsvis "en tyst minut för dessa".

Kransnedläggningen utfördes av FVC Mats Helgesson och Björn Jonsson, ordförande i Kamratföreningen, med efterföljande hedersbetygelse, då Kungliga Västmanlands Flygflottiljs marsch ljuder från högtalarna.

Följande avslutningstal av FVC Mats Helgesson återges här ordagrant (med hjälp av filminspelning med min kamera):

"Tack för att ni deltagit i minnesstunden. Särskilt Tack till Luftstridsskolan och Luftstridsförvaltningen, Anders Persson med personal. Stort tack även till Kamratföreningen, för en fin och värdig ceremoni och som en liten medgåva ifrån mig till Kamratföreningen, vill jag till Björn Jonsson, som är ordförande i Kamratföreningen, överlämna min minnesgest.

Ja, och därmed så avslutar vi vår ceremoni.

Tack så mycket för att Ni ville komma."

Därefter avtackades berörda gäster och många medlemmar återgick till fikarummet efter en mycket värdig hedersuppskattning, som vi får tacka Flygvapnet för att det nu blev utfört.

Lars-Erik Lundin

Foto:
Joakim Pousette

F1 Kamratförening

har nöjet att bjuda in Dig med resp till

VÅRT ÅRLIGA JULBORD!

7 december 2016
kl. 16:00 till 19:00

Vallbyinstitutet
Svalgången 1
Vallby

Anmälan sker genom betalning till

Bankgiro 5025-5447

eller

Kontant / Kort, den 1 dec 2016 på Gula Villan kl. 9:30-11:00

OBS! Glöm inte att skriva namn på anmälan/betalningen

PRIS: Veteransektionens medlemmar: 175:-

Övriga: 200:-

Välkomna !

En resa i Västmanlands län

Den 23 Maj var det åter dags att samlas för en lärorik och trevlig resa runt vårt underbara landskap under temat “ Känn Ditt Västmanland “.

Resan anträdades med fyrtio förväntansfulla deltagare från Gula Villan på morgonen den 23 Maj, för att bussledes bli guidad av vår eminenta och duktige vän Olle Bröms, genom bl.a. det brandhärjade spöklika området runt norra delen av vårt län Västmanland , för att anlända till Ängelsberg och den berömda platsen “ Oljeön “ Barrön, dit vi färdades med flotten Petrolia.

Vid Engelsbergs oljefabrik som byggdes på 1870-talet arbetade som mest tjugo personer, där endast åtta familjer bodde och arbetade, Däribland lever fortfarande det gamla paret Larsson som innehar, vårdar och utnyttjar en av öns fina bostäder.

Efter rundvandringen på ön med kunniga guider

fortsatte färden till Virsbo för intagande av lunch på Virsbo brukshotell.

Därefter stod orten Karsmansbo på listan med ett besök på Världens enda kvarvarande Lancashire - smedja i museal drift, vilket var fantastiskt intressant. Tänk er att se och uppleva hur dåtidens teknik fortfarande med bullrande maskiner och snurrande läderremmar i taket skakade om miljön.

Slutligen fortsatte färden till Hjelmare Kanal närmare bestämt Hjelmare Docka, där vi kunde beskåda hur man förbinder med hjälp av otaliga slussar Hjälmaren med Arbogaån, så att man slutligen kunde nå Mälaren och via vattenvägen till huvudstaden Stockholm.

Dagen avslutades med en skön avslappnande kaffestund i strålande eftermiddagssol innan vi for vidare till Västerås.

Anders Hård af Segerstad/Olle Bröms

*Foto:
Anders Hård af Segerstad*

En resa från Dåtid till Nutid

Vad är väl trevligare än att samlas en sensomardag, närmare bestämt lördagen den 27/8 vid Gula Villan på F 1 i Västerås, för att tillsammans med 48 st. likasinnade bussledes åka till gamla F 3 Malmen i Linköping, och därmed närvara vid Flygvapnets 90-års jubileum.

Exakt kl. 1030, till öppningsceremonin, anlände vi till Gamla Malmen för att förväntansfullt beskåda lufthavets ytterligheter, från 1920-talet Ö1 Tummelisa, 1930-talet Sk 11 Tiger Moth, 1940-talet SAAB B 17 i luften med den högmoderna och tekniskt avancerade SAAB JAS 39 Gripen. Vidare fick vi uppleva Mi - 24 Hind från Tjeckien, samt det världskända Amerikanska jaktflygplanet F 16 från Belgien, varvat med 40-talets J 26 Mustang, som under 50-talet anskaffades till F 4 Östersund och F 16 Uppsala. Tråkigt nog fick vi inte se S 31 Spitfire i luften, eftersom den är mycket känslig för stark sidvind i startögonblicket. Flygplanet var baserat på F 11 i Nyköping.

Så var det dags för Finland att visa upp sitt senaste tillskott, det Amerikanska F/A 18 Hornet, vilket flygföraren gjorde med bravur. Normalt skall det ej gå att manövrera ett flygplan på detta vis. Rejåla flatsvängar blandat med att i stort sätt vara stillastående i luften, vilket man skulle undvika i svunnen tid. Vad kunde då England visa upp i detta sammanhang, jo våghalsade unga damer från Breitling Wingwalkers, stående på de dubbeldäckade Stinsons övre vingar, vilket kan ha sina risker vid både pos. som neg. belastningar.

Nästa programpunkt var Hawker Hunter J 34, som på sin tid var baserad på bl. a. F 9 Säve Göteborg och F 18 Tullinge, som fick våra hjärtan att klappa lite extra, vilket alla kan förstå, när den utförde sitt program, smäcker som hon är.

Att se Armén närvara på en flyguppvisning är vi inte så vana vid, men det gjorde de med sin bejublande helikopterlandsättning, som fick publiken att häpna. Fantastiskt imponerande skickligt och mycket professionellt i den starka vinden som då rådde.

Då var det dags att se vad SAAB hade åstadkommit genom tiderna, när motorerna från de gamla jetkämparna, som J 29 Tunnan, Sk 60, Sk 35 Draken, AJS 37 Viggen samt JAS 39 Gripen startade sina motorer, för att taxa ut och starta i rote (två och två) för att sedermera göra en strålände förbiflygning i 5-grupsformation. Tyvärr fick vi inte se den legendariske kämpen under 60-talet, J 32 B Lansen, vara med, eftersom den inte hade sina civila tillstånd godkända.

Dagen led mot sitt slut och nu skulle det visas upp något speciellt, som vi i detta land inte är vana vid att beskåda. Plötsligt från norr dånade en TP 84 Hercules in över fältet med 4 st. lufttankande JAS 39 Gripen. Detta var mycket mäktigt att se som avslutning, denna underbara flygdag.

Dagen var då till ända och det var nu dags att samlas vid bussen för färd till Västerås, med ett kort fikastopp i Katrineholm.

Besöket vid Arbetets Museum i Norrköping fick tyvärr ställas in p.g.a. trafiksituationen.

Som helhet en mycket lyckad och omtyckt resa.

Anders Hård af Segerstad/Olle Bröms

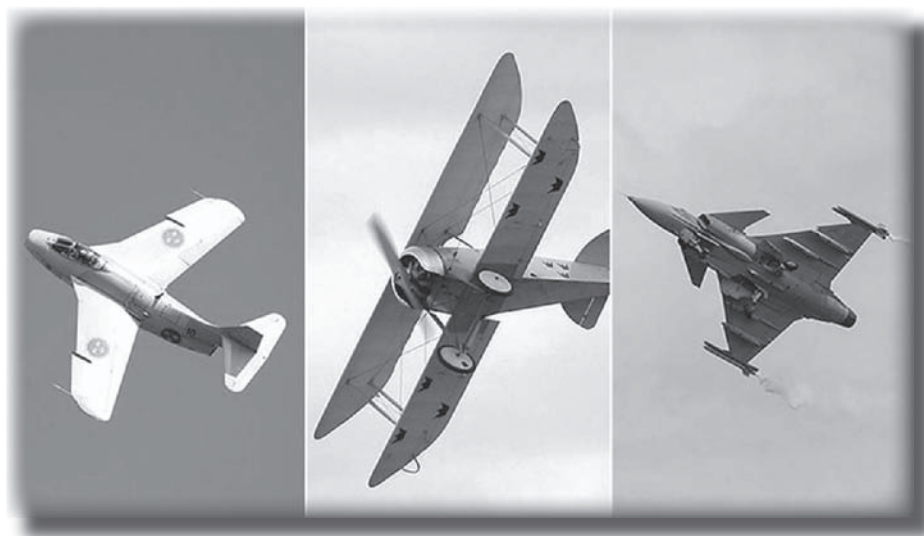

Foto: Helikopterdivisionen, F3

Anders Hård af Segerstrad framför den gula måldragaren, Lear-Jet 35, den typ som han flög hos BAS-air/Swedair i c:a 5000 timmar, bl.a. som chefpilot och instruktör.

Foton: Anders Hård af Segerstad, Anna Hård af Segerstad, Olle Bröms

“Ekvatorddykning” med Boeing 767

Jag har alltid varit fascinerad av flyg. Om jag fick möjlighet idag att leva om mitt liv skulle jag utan tvekan valt att bli pilot! Naturligtvis skulle jag då lagt ner mer tid och energi på att studera när det begav sig. Men tyvärr blev nu inte mitt liv ”i luften” som jag tänkt, utan på ett helt annat plan. Närmare bestämt mer horisontellt s a s. Jag blev lokförare istället och transporterade människor mera jordnära. Ett yrkesval vilket jag absolut inte ångrar en sekund! Jag har haft ett enormt omväxlande och berikande yrkesliv, med massor av förändringar och förbättringar. De mesta till det goda. Jag har varit med om att köra de gamla bruna koppelestångsloken i en svindlande hastighet av 90, i bästa fall 100 km/h! Och ökat hastigheten och utvecklingen under åren, till de nu supermoderna och riktigt högtekniska moderna motorvagnståg med helt digitaliserade förarmiljöer, dvs. datorer har tagit över allt det tekniska! Som lokförare i dag sitter man i en tyst, bekväm, och luftig miljö, och med en liten joystick kontrollerar man ett sammanhängande 6 vagnars tågset i hastigheter upp till 200 km/h med 300-400 resande ombord! Till ytterligare hjälp finns 2-3 datorskärmar som hela tiden talar om tågets status, alla tänkbara fel, strömförsörjning, motorernas status, elförbrukning, osv. osv. Datorerna övervakar allt! T o m toaletterna! Precis som i en flygplans-cockpit! Det var bara det att piloterna hade denna datorövervakade miljö långt, långt tidigare, innan järnvägen överhuvudtaget ens kunde stava till ”dator”.

Men min fascination av flyg har varit konstant. Så när jag och min hustru gjorde oss av med sommarstugan för ett stort antal år sedan, så beslöt vi oss för att börja resa, dvs. flyga! Och det har blivit en hel del resor under åren. Med massor av upplevelser och minnen. Det finns inte en enda flygresa eller vistelse i annat land som vi ångrat eller som varit hemsk. Tvärtom, vi har omgående accepterat ”tågordningen” i det land vi landade. Och det oavsett var någonstans! Men det är som ordspråket säger, ”att resa är att uppleva något”. För det mesta har alla våra flygresor under alla år i det närmaste varit perfekta. Ok, en och annan försening förekom ju, men vad sjutton gjorde det när man väl var framme vid resmålet, och där det mest var varmt och behagligt. All logistik kring flyget är helt otrolig! Allt stämmer till den minsta partikeln! Åtminstone har det gjort så för oss. Känslan när man sitter

på flygplatsen och tittar ut mot ”plattan” för att se planen lastas och folk strömma ombord, kabindörarna skjutas igen och planet taxar ut mot startbanan, för att sedan ta fart och lyfta är lika spännande varenda gång! Och lika fascinerande! Det lyfter! Med 300 personer ombord, tonvis med bränsle och mat! Helt makalöst.

Den här flygresan som jag nu skall berätta om var speciell på så vis att det var den längsta resan vi hittills skulle göra. Den 5 januari 2002 skulle vi flyga till Brasilien direkt och landa i Natal, 11 och en halv timme senare. Vi skulle fira vår 20-åriga bröllopsdag i Brasilien. Bolaget som skulle ta oss dit var Britannia, och planet en ombyggd BOEING 767/300 med plats för 280 personer. Allting var frid och fröjd, men plötsligt så får vi höra att starten skjuts fram 2 timmar pga. ”ett tekniskt problem”. Det lät ju inte sådär roligt men det var inget att göra åt. Alltnog, ca 2 timmar senare hade man fixat till problemet och vi började ombordstigning. Därefter var allt under kontroll. Efter ca 15 minuter i luften så meddelar vår kapten anledningen till förseningen. Det visade sig att en kompressor, av planets fem, hade slutat fungera och befälhavaren accepterade inte detta. Han ville ha den lagad. Bestämmelserna sade visserligen att det räckte med 3 fungerande kompressorer över haven, men vår kapten nöjde sig inte med det utan krävde 5 fungerande sådana! Heder åt honom än idag! Sedan informerade han vida lite tekniska detaljer såsom att bränslet vägde 52 ton (!) när vi startade, att bagaget nästan vägde 600 ton och mat och dryck med ca 2 ton! Och lika förbannat lyfter det! Ni kanske förstår varför jag blir fascinerad av flyget! Sedan berättade kaptenen vidare om flygrutten och antalet timmar i luften och ev. turbulens. Därefter kom en något lite anorlunda info om när vi skulle passera ekvatorn om ca 7 timmar. Han skojade till det lite och berättade om när sjömännen för flera hundra år sedan passerade ekvatorn den vägen, blev insmorda i honung och dränkta i hönsfjädrar för att ”fira” händelsen! Men något sådant drastiskt skulle vi INTE få vara med om på 12 000 meters höjd! Tack och lov! Men, som kaptenen sade, ”ni kommer att bli varse när vi passerar ekvatorn, det garanterar vi...”

Med denna lite mystiska avslutning på informationen lutade vi oss tillbaka och lät timmarna ”flyga” förbi. Flygvärdinnorna/värdarna, 7 st. till antalet, gjorde allt de kunde för att vara till lags. Vi såg två långfilmer för att fördriva tiden och passade också på att äta lite. Klockan började närmare

sig 21.30 på kvällen, fortfarande svensk tid, när vår kapten meddelade att om ca 20 minuter skulle vi passera ekvatorn, och att han då ville ha allas uppmärksamhet. Vi såg att medpassagerarna började skruva lite på sig och att de började titta sig omkring lite försiktigt. Det skulle bli intressant att få vara med om ekvatorpasseringen...

Så började denna närma sig, och några minuter före utsatt tid så hördes återigen kaptenens röst i högtalarna... ”ja mina vänner, alldeles strax passerar vi nu ekvatorn och då vill vi att ni gärna är med på noterna... vi vill gärna att ni tar det här minnet med er hem till Sverige om 14 dagar... ok, då har vi 15 sekunder kvar... 10...5...4...3...2...1... och NUUUUU passerar vi!

Och just i den sekunden gjorde den stora Boeing-en en jättelik tvärdykning rakt ner i tomma intet!!! Planet ”föll” i ca 10 sek och stannade sedan med ett jättelikt ryck, ungefär som att någon hade hängt en gummisnodd runt planet och släppt ner det för att sedan rycka till uppåt och få ett gigantiskt bungyjump-ryck! I 10 sekunder befann sig 280 personer i ett viktlöst tillstånd för att sedan plötsligt väga 200 kilo! Upplevelsen var helt otrolig! Själv blev jag totalt överraskad och tappade allt jag hade framför mig, tidning, bok och CD-spelaren.

Folk hördes skrika och sedan började alla skratta! Vad i h-e. var det som hände????? Så småningom, när alla lugnat ner sig och vi såg att flygpersonalen började röra sig igen, så hörde vi återigen kaptenen som med ett återhållsamt skratt tackade för visat intresse och härmed avslutade ekvator-dykningen för denna gång. Efter att chocken börjat släppa var jag tvungen att fråga flygpersonalen, vad var detta??? Ja, det visade sig vara det ”lilla” skämt som piloterna utsatte passagerarna för när de gjorde denna flygning till andra sidan jorden. Ok, en kul grej, inget att diskutera! Nu efteråt tar man det med en klackspark och berättar gladeligen detta minne för livet för vänner, bekanta och andra som gitter höra på när jag berättar om alla mina flygresor och med dessa förknippade minnen.

Som sagt, ... ”att resa, är att uppleva/minnas något...”

*Hans Wirén
Skr.
Veteransektionen*

Boeing 767

Foto: Från Internet

Avlidna sedan förra Hässlöbladet,

Lundquist Carl-Erik	Västerås	2016-04-03
Rydell Sven-Arne	Västerås	2016-03-14
Eriksson Birger (Sky)	Västerås	2016-05-27
Axelsson Folke	Västerås	2016-07-07
Johansson E G Martin	Vikmanshyttan	
Ehrngren Lars	Söderbärke	2016-07-29

Hässlöbladet har kommit

SAAB-grupp över Stockholm vid Flygvapnets 90-års Jubileum

Foto: Helicopterdivisionen F3

J 29 vid 90-års Jubileet i Linköping

